

Ministerul Finantelor Publice
Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. x x
Tel : x
Fax : x

DECIZIA NR. __09__
din ____13.01.2011____

privind soluționarea contestației formulată de
S.C. X S.R.L. din localitatea
X, str. X, înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. X din 09.12.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiuluiprin adresa nr. X din 02.12.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. X din 09.12.2010, cu privire la contestația formulată de **S.C. X S.R.L.**, cu domiciliul în municipiul, str. X, nr. X, județul Suceava.

S.C. X S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr. X din 22.06.2010, privind suma de **X lei reprezentând impozit pe profit.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL contestă măsurile stabilite prin Decizia impunere din oficiu nr. X din 22.06.2010 emisă de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului, privind obligațiile fiscale în sumă de X lei, reprezentând impozit pe profit.

În susținerea contestației petenta precizează că societatea nu funcționează din anul 2007 și neavând profit a renunțat la angajați, fapt pentru care solicită revizuirea deciziei atacate.

II. Prin Decizia de impunere din oficiu nr. x din 22.06.2010 s-au stabilit în sarcina societății obligații fiscale în sumă totală de x lei, reprezentând impozit pe profit.

Prin Decizia de impunere din oficiu nr. X din 22.06.2010, s-a stabilit un impozit pe profit în sumă de **X lei** astfel:

- pentru trimestrul III 2009, data scadenței 25.01.2009, s-a stabilit o obligație înregistrată din oficiu în sumă de X lei;
- pentru trimestrul IV 2009, data scadenței 25.01.2010, s-a stabilit o obligație înregistrată din oficiu în sumă de X lei;
- pentru trimestrul I 2010, data scadenței 25.04.2010, s-a stabilit o obligație înregistrată din oficiu în sumă de X lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile contestatoarei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma de X lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra legalității determinării din oficiu de către organele fiscale a impozitului pe profit aferent trimestrului III 2009, trimestrului IV 2009 și trimestrului I 2010, în condițiile în care în urma notificărilor transmise de către organele fiscale privind obligațiile declarative, societatea nu a depus declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul de stat.

În fapt, întrucât în urma notificărilor transmise privind obligațiile declarative S.C. X SRL nu a depus declarațiile privind impozitul pe profit datorat pentru trimestrul III 2009, trimestrul IV 2009 și trimestrul I 2010, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiuluiau stabilit din oficiu impozitul minim în sumă de **X lei**.

În drept, în ceea ce privește dreptul organelor fiscale de a stabili din oficiu sumele datorate bugetului de stat, sunt aplicabile prevederile art. 83 alin. (1) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede că:

„Art. 83

Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poștă cu confirmare de primire. Declarația fiscală poate fi

transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță. În cazul impozitelor, taxelor și al contribuțiilor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, procedura privind transmiterea declarațiilor prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.[...]

(4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 67.”

Din textele de lege menționate se reține că cazul în care contribuabilii nu depun declarațiile fiscale, organul fiscal are dreptul să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor datorate la bugetul de stat.

De asemenea, rezultă că, în cazul în care în termen de 15 zile de la data notificării, contribuabilii nu își îndeplinesc obligațiile declarative prevăzute de lege, organele fiscale au dreptul să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitului datorat, pe baza informațiilor furnizate de organele de inspecție fiscală sau pe baza altor informații deținute de organul fiscal.

În legătură cu depunerea declarațiilor fiscale, sunt aplicabile prevederile **art. 81 și 82 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează următoarele:

„Art. 81

Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.

(2) În cazul în care Codul fiscal nu prevede, Ministerul Economiei și Finanțelor va stabili termenul de depunere a declarației fiscale.

(3) Obligația de a depune declarația fiscală se menține și în cazurile în care:

- a) a fost efectuată plata obligației fiscale;
- b) obligația fiscală respectivă este scutită la plată, conform reglementărilor legale;
- c) organul fiscal a stabilit din oficiu baza de impunere și obligația fiscală;
- d) pentru obligația fiscală nu rezultă, în perioada de raportare, sume de plată, dar există obligația declarativă, conform legii. [...]

Art. 82

Forma și conținutul declarației fiscale

(1) Declarația fiscală se întocmește prin completarea unui formular pus la dispoziție gratuit de organul fiscal.

(2) În declarația fiscală contribuabilul trebuie să calculeze cuantumul obligației fiscale, dacă acest lucru este prevăzut de lege.

(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit.”

La art. 34 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

„Plata impozitului

(1) Plata impozitului se face astfel:[...]

b) contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la lit. a), au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu se prevede altfel.”

Ordinului Ministerului Finanțelor Publice nr. 80/ 2007 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat", anexa nr. 2 – Instrucțiuni de completare a formularului 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat", la **punctul 1 și 1.2**, prevede că:

„I. Depunerea declarației

Declarația privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat se completează și se depune de plătitorii de impozite, taxe și contribuții cărora le revin, potrivit legislației în vigoare, obligațiile de plată la bugetul general consolidat cuprinse în Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul general consolidat.

1. Termenul de depunere a declarației [...]

1.2. Trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni din trimestrul următor:

- pentru obligațiile de plată reprezentând:

a) plăți anticipate, în contul impozitului pe profit anual, datorate de societăți comerciale bancare, persoane juridice române, și sucursalele din România ale băncilor, persoane juridice străine;

b) impozit pe profit datorat de persoane juridice române, altele decât cele prevăzute la lit. a);”.

Din textele de lege menționate, se reține că obligația de a depune declarații fiscale revine contribuabililor, potrivit Codului fiscal, și că agenții economici au obligația de a declara impozitul pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului.

În ceea ce privește scutirea contribuabililor aflați în inactivitate temporară de a depune declarații fiscale, sunt aplicabile prevederile art. 81 alin. (4) din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează că:

„(4) În caz de inactivitate temporară sau în cazul obligațiilor de declarare a unor venituri care, potrivit legii, sunt scutite la plata impozitului pe venit, organul fiscal competent poate aproba, la cererea contribuabilului, alte termene sau condiții de depunere a declarațiilor fiscale, în funcție de necesitățile administrării obligațiilor fiscale. Asupra termenelor și condițiilor va decide organul fiscal potrivit competențelor aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Din textul de lege menționat mai sus se reține că, la cererea contribuabililor, organele fiscale pot aproba contribuabililor aflați în inactivitate temporară depunerea la alte termene a declarațiilor fiscale sau a condițiilor de depunere a acestora.

Cu toate că avea obligația depunerii declarațiilor fiscale, fiind notificată în acest sens și de organele fiscale, societatea nu a depus declarația pentru impozitul pe profit, drept pentru care organele fiscale au procedat la stabilirea din oficiu a impozitului pe profit prin estimare, la nivelul impozitului minim.

Faptul că, în perioada pentru care s-a stabilit impozitul minim societatea nu a desfășurat activitate și că, neavând profit, a renunțat la angajați, nu scutește societatea de a depune declarațiile fiscale, condițiile și procedura de scutire de depunere a declarațiilor fiscale fiind prevăzută în mod expres de lege.

Procedura și condițiile de aprobare de către organele fiscale a regimului de declarare derogatoriu este prevăzută de Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1221 din 12 iunie 2009.

La **art. 3** din acest act normativ se prevede că:

„Art. 3

(1) Contribuabililor pentru care a fost aprobat regimul de declarare derogatoriu le sunt aplicabile procedurile de administrare referitoare la stabilirea, verificarea și colectarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

(2) Prin excepție de la prevederile alineatului precedent, contribuabilii pentru care a fost aprobat regimul de declarare derogatoriu nu vor fi supuși procedurilor curente de notificare și de impunere din oficiu pentru nedepunerea declarațiilor fiscale.”

Totodată, în anexa 1 – Procedura de aprobare a regimului derogatori - A. Aprobarea regimului de declarare derogatoriu - din acest act normativ, la punctul 3, se prevede că:

„3. Pentru a beneficia de regimul de declarare derogatoriu, pe perioada supusă acestui regim, contribuabilii trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele condiții:

- a) să nu desfășoare niciun fel de activitate;**
- b) să nu obțină venituri din exploatare, venituri financiare, venituri extraordinare și/sau alte elemente similare veniturilor;**
- c) să nu dispună de personal angajat și să nu plătească venituri cu regim de reținere la sursă a impozitului;**

d) să figureze, în evidența fiscală, cu toate obligațiile declarative și de plată îndeplinite;

e) să nu aibă în curs de soluționare un decont cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare sau o cerere de restituire a impozitelor, taxelor și contribuțiilor;

f) să nu facă obiectul unei acțiuni de inspecție fiscală, în curs de derulare;

g) să nu fie înscrisi în lista contribuabililor declarați inactivi;

h) în cazul contribuabililor, persoane juridice, înființați în baza Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inactivitatea temporară să fie înscrisă în registrul comerțului, conform prevederilor art. 237 din legea menționată.”

Referitor la susținerea contestatorului că nu funcționează din anul 2007 și că neavând profit a renunțat la angajați nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât nu depune documente din care să rezulte că pentru perioada pentru care s-a stabilit din oficiu impozitul minim datorat societatea a înscris la registrul comerțului mențiunea că se află în inactivitate temporară și că avea aprobarea regimului de declarare derogatoriu de către organele fiscale.

Totodată, prin referatul cu propuneri de soluționate, organele fiscale fac precizarea că „Nu s-a procedat la înscrierea la ORC a inactivității temporare a firmei în cauză de către administratorul societății”.

Așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, la stabilirea din oficiu, prin estimare, a impozitului minim, organele fiscale au avut în vedere prevederile art. 18 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează că:

„Art. 18

Impozit minim

(2) Contribuabilii, cu excepția celor prevăzuți la alin. (1), la art. 13 lit. c) - e), art. 15 și 38, în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la alin. (3), sunt obligați la plata impozitului la nivelul acestei sume.

(3) Pentru aplicarea prevederilor alin. (2), sumele corespunzătoare impozitului minim, stabilite în funcție de veniturile totale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, sunt următoarele:

Venituri totale anuale (lei)	Impozit minim anual (lei)
0 - 52.000	2.200
52.001 - 215.000	4.300
215.001 - 430.000	6.500
430.001 - 4.300.000	8.600
4.300.001 - 21.500.000	11.000

21.500.001 – 129.000.000	22.000
Peste 129.000.001	43.000

Referitor la aplicarea acestui articol, în Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, se prevede că:

„11^5. Prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică societăților în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului, conform prevederilor art. 237 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Din textele de lege menționate se reține că, în cazul în care impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri corespunzătoare, contribuabilii sunt obligați la plata impozitului la nivelul sumelor prevăzute la alin. 3.

De asemenea, se reține că prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică societăților în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului.

Din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă că societății contestatoare i-a fost aprobat de către organele fiscale regimul de declarare derogatoriu și că în perioada în cauză se afla în inactivitate temporară înscrisă la registrul comerțului.

De asemenea, se reține că, pentru perioada pentru care organele fiscale au stabilit impozitul din oficiu prin estimare, prevederile privind impozitul minim nu se aplicau **societăților aflate în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului.**

Din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă că societății contestatoare i-a fost aprobat de către organele fiscale regimul de declarare derogatoriu și că în perioada în cauză se afla în inactivitate temporară înscrisă la registrul comerțului.

Totodată, prin referatul cu propuneri de soluționate, organele fiscale fac precizarea că **„Nu s-a procedat la înscrierea la ORC a inactivității temporare a firmei în cauză de către administratorul societății”.**

Urmare celor precizate, se reține faptul că Administrația Finanțelor Publice ...în mod legal a procedat la stabilirea din oficiu a impozitului pe profit, prin estimare, la nivelul impozitului minim, întrucât societatea nu a depus declarațiile 100 aferente trimestrului III 2009, trimestrului IV 2009, precum și trimestrului I 2010 la nivelul impozitului minim corespunzător tranșei de venit.

Deși contestatorul susține că societatea nu funcționează din august 2007 și neavând profit a renunțat la angajați, fapt pentru care solicită revizuirea deciziei atacate, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât, așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, mențiunea de inactivitate temporară a societății nu este înscrisă la registrul comerțului.

Întrucât societatea nu se afla în situațiile prezentate, iar în urma notificărilor transmise privind obligațiile declarative nu a depus declarațiile privind impozitul pe profit datorat pentru trimestrului III 2009, trimestrului IV 2009 și trimestrului I 2010,

rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit din oficiu impozitul pe profit datorat, la nivelul impozitului minim, fapt pentru care urmează a se **respinge ca neîntemeiată** contestația pentru suma de **X lei** reprezentând impozit pe profit.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 81, 82 și 83 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 18 și 34 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, Ordinului Ministerului Finanțelor Publice nr. 80/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat", anexa nr. 2 – Instrucțiuni de completare a formularului 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat, coroborate cu prevederile art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC X SRL** împotriva Deciziei de impunere din oficiu nr. X din 22.06.2010, privind suma totală de **X lei** reprezentând impozit pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.